

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei

La mijlocul celor trei zile de sărbătoare nouă pentru poporul cuvântului Meu cel de azi, Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez în carte cuvânt și însemnez în ea zi de biruință, amintirea zilei când am pecetluit în mijlocul poporului Meu și al lucrării Mele de cuvânt așezare neamestecată cu lumea, biserică cu mădulare, iar Eu, Domnul, în mijlocul ei cuvânt, așa cum de două mii de ani aștept să pot să am pe pământ, dar duhul de om nu M-a lăsat să pot Eu, că a voit și omul și n-am putut să pot Eu ca Dumnezeu în lucrare de biserică, dar pot acum, și Se mângâie Duhul Tatălui și al Fiului și al tuturor sfinților că este pe pământ loc pentru Dumnezeu și masă curată, cină de Emaus, neamestecată, cum nicăieri nu este pe pământ, căci Eu sunt trup și cuvânt pe masa aceasta și nu mai e pe nicăieri atâta mângâiere pentru Dumnezeu. Mereu, mereu cuvântul Meu de pe masă călăuzește pe poporul Meu de azi și Mi-l ține de mână, și apoi se îndreaptă el spre fiii oamenilor și le grăiește lor, și grăiește cuvântul Meu poporului român și îl așează pe el la masă de cuvânt din cer pe pământ, ca să pot Eu, Domnul, împlini cuvântul Meu cel rostit, căci prin cuvânt lucrez, și apoi împlinesc. Amin.

Sărbătorim întreită sărbătoare și-Mi las cuvântul Meu pe masă la mijlocul zilelor de serbare, căci în ziua care a trecut am însemnat în cer, și însemnez în cartea Mea acum ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, grădiniță pentru Mine pe pământ, căci se naște cuvântul Meu în ea când el vine la poporul Meu, iar în ziua aceasta, a doua a sărbătorii, avem acum sărbătorit pe apostolul Andrei, pe care l-am luat lângă Mine în ziua când am sfințit cetatea și biserica Mea de nou Ierusalim acum nouăsprezece ani, și am avut, și am pe trâmbița Mea Verginica la masă de cuvânt, căci mâine are între sfinți sărbătoarea ei de intrare în cer, ziua când și-a odihnit de dureri trupul, care a durut-o mereu, mereu cât a stat în el pe pământ, iar duhul ei a fost mereu tot o umilință, tot un plâns plin de milă pentru om, căci am pus în ea duh iubitor de oameni, iar această înțelepciune nu poate s-o aibă decât cei sfinți, cei plini de Dumnezeu pe pământ, cei în care Eu pun ca să fie, și nu poate omul să-și ia singur pe cele împărțite de Mine după planul Meu cel din veac întocmit și pe care-l așez lucrător prin cei credincioși Mie și plini de iubire ca a Mea și de lucrare ca a Mea între oameni.

Stau la masă de cuvânt în mijlocul tău, o, poporul Meu, și am pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica, amândoi lucrători prin cuvântul sărbătorii de trei zile între sfinții Mei, cu care Mă port între cer și pământ, căci Eu cu sfinții vin, fiindcă așa este scris, și nu singur vin. Se vor păcăli amar cei ce vor să arate oamenilor de pe pământ că Eu vin pe norii cerului, căci Eu nu vin așa cum dau ei să arate cu minciuna lor oamenilor, ci vin cu oștiri de sfinți și de îngeri și n-au ei ochi de văzut pe Dumnezeu întru a Sa venire, și văd ei ceea ce fac ei ca să vadă, nu ceea ce face Dumnezeu pentru cei ce văd de la Dumnezeu, iar pentru cei ce văd ca omul, vor vedea aceștia ziua mâniei Mele, a dezlănțuirii durerii Mele, strânsă de toți oamenii în inima Mea de la depărtarea lor de Mine, de la viața lor cea fără voia Mea cu ei pe pământ.

O, tot omul este mincinos, și nu este adevăr între om și om, și nu este iubire după adevăr între om și om, din pricina iubirii de sine, care sălășluiește în oameni. Se cheltuiesc cuvinte de iubire între om și om ca vinul cel îmbătător și se îmbată omul ca de vin, iar când se trezește din beție vede rodul minciunii, și omul pierde din lipsă de Dumnezeu și pierde îndurerat și gol, și ar da atunci să se deștepte dacă timpul i-ar da răgaz. O, mai adevărată este durerea decât bucuria, căci bucuria este minciună și se face durere după ce trece, iar între fiii oamenilor puțini se aleg de partea adevărului vieții pe pământ. Durerea și sărăcia de toate și duhul umilit mereu, aceasta iubesc oamenii cei adevărați, care nu se pot mângâia cu minciuna pentru viața lor pe pământ, și așa își zidesc ei întru vecii viața lor, acolo unde este cu adevărat viață, și pentru care se trudește mult

pe pământ, de unde nimic nu poate lua omul pentru calea sa apoi. O, ce milă am coborât Eu pentru om pe pământ prin cuvântul Meu cel de azi! Cine este cel ce are parte de așa milă, de așa mângâiere de la Dumnezeu? Cei ce cred în Mine și în puterea Mea pentru om, aceia sunt cei ce primesc în ei mângâierea cuvântului Meu cel de azi, care vine cu norii ca să-i adune pe cei iubiți de Dumnezeu și pe cei ce-L iubesc pe El, așteptându-L să vină să-i culeagă pentru El. O, ce faci tu, omule care-ți irosești viața în plăceri și în tot o trudă pentru plăceri și pentru bucurii, care se ofilesc ca floarea fără apă? O, nu așa se trăiește pe pământ înaintea feței Mele. Vin Eu și te învăț acum, căci am venit mereu și vin iar Învățător peste pământ, și ție îți trebuie credință ca să Mă auzi și ca să Mă primești. Tu ești cel ce-Mi deschizi sau nu. Eu doar bat la ușă.

O, Mă așez acum pe masă cuvânt cu sfinții Mei și ne hrănim cu el în zile de serbare, Eu și cu ei și cu tine, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ, iar tu să Mă împarți, tată. Îmi desfac privirea Mea și a sfinților Mei ca să te privim înapoi, când am pecetluit cu legea sfințeniei grădinița Mea de cuvânt și toată așezarea ei. Îl ating pe creștet, acolo unde este el, pe arhiereul Meu, pe cel numit de Mine martor de pe pământ al așezării pe piatră a bisericii Mele de nou Ierusalim, de nou început, căci noi le facem pe toate și trec trosnind cele ce au fost, și așa va fi, căci așa este scris, iar Eu vin cu cele noi, căci așa este scris.

O, departe, departe ești de Mine acum tu, cel ce ai mărturisit și ai luptat lângă Mine în taină mare pentru noul Meu început, și erai mare în credință, tată, și erai adevărat, și așa ai fost până în ziua când ai fost smuls de lângă poporul Meu, de lângă lucrarea Mea cea pentru noul Meu început, prin care pe toate voiesc să le înnoiesc și să fac frumos ca în cer pe pământ. O, te-ai temut de oameni și n-ai mai ascultat de la Dumnezeu, dar duhul tău și numele tău au rămas scrise pe cer și pe pământ în vremea aceea și în ziua aceea de pecetluire cu sfințenie a grădiniței cuvântului Meu cel de azi, în care Eu Mă nasc cuvânt peste pământ. Duhul Meu, atât de îndurerat, grăiește azi cu tine, și Mă aud toți sfinții și toți îngerii, căci ei Îmi știu și-Mi văd durerea de la lipsa ta apoi de lângă Mine. Cei în mijlocul cărora tu stai acum n-au voit nici unul să-și desfacă inima și ochii ca să simtă și ca să vadă slava Mea cea de azi, cuvântul venirii Mele și șoapta lui duioasă după om, căci n-am venit să dezbin, ci să aduc iubire și credință și mântuire și iertare și înviere, o, de aceea am venit. Ce mare biruință cerească s-ar fi arătat de pe vatra neamului român peste popoarele toate dacă slujitorii de biserică ar fi avut credință și primire pentru Mine! Ce slăviți ar fi fost ei, și din zi în zi tot mai sfinți ar fi fost dacă iubeau ei pe Dumnezeu pe pământ. Te-am luat dintre ei ca să le dau lor patria cerească apoi și s-o zidiți cu toții laolaltă și să fie ea pe pământ cu strălucirea ei, căci am venit cu ea în brațe ca s-o pun pic cu pic în mijlocul oamenilor și să lucrez prin lucrători plini de credință, căci tainele cerești sunt mari pe pământ, mari, și nu se pot arăta din pricina necredinței.

O, fiule cu inimioara zdruncinată de durere acum, aș da să-i trezesc pe toți cei în mijlocul cărora tu stai, căci Eu te alesesem în mare taină din mijlocul lor, și am voit să le fac bine la toți prin credința ta, care te-a făcut mare atunci înaintea Mea, că nimic nu-l poate face mare pe om între oameni decât lucrarea credinței lui. L-am umplut de voia Mea pe patriarhul care a fost și căruia i-am spus prin cuvântul de pe masa poporului Meu să se ridice el și să te așeze arhiereu înaintea Mea, ca să pot Eu să-Mi așez cu tine noul Meu început, biserică după voia Mea, cu mădularele toate în ea și cu masa cuvântului Meu pe masa ei, trup și cuvânt pe masa bisericii Mele, așa cum la începutul cel de acum două mii de ani am avut și am lucrat prin cei credincioși, în toată strâmtorarea vremii de atunci, și când îl aveam în mare taină patriarh peste Ierusalim pe apostolul Iacov, fratele și ucenicul Meu cel credincios, tainic lucrând el lucrarea și cărma bisericii Mele, așa cum și cu tine am lucrat până ce, aflându-te mulți dintre slujitori, s-au adunat într-un gând și te-au smuls de lângă izvorul Meu și te-au pus sub pază, tată. O, departe, departe ești de Mine acum tu, cel ce M-ai mărturisit și ai lucrat cu Mine cu credință până acum nouăsprezece ani. Voi ridica sabia Mea de cuvânt și Mă voi răzbuna pe cei ce te-au umilit, căci voi împlini peste ei cuvântul Meu dacă vor rămâne ei necredincioși. Eu nu le-am cerut nimic, nici rangurile

lor, nici tronurile lor, nici avutul lor, ci iubirea le-am cerut, căci cei ce nu Mă iubesc, calcă apoi toate poruncile Mele, răsturnând-o pe cea din vârful lor și purtându-se ei cu Mine atât de neprietători, atât de necredincioși, ca și cei de acum două mii de ani, care nu M-au primit.

O, arhieriei și preoți, cum Mă arătați voi oamenilor că sunt cu voi? Ce împărăție dați voi să vă faceți pe pământ? Dar în cer? O, v-ați făcut împărați pe pământ și împărățiți peste oameni prin sate și orașe și nu-Mi sunteți slugi ale Mele așa cum au fost ucenicii Mei cu turma creștină după ce Eu M-am întors în Tatăl ca să pot fi cu ai Mei până la sfârșit, nemaistând Eu în fața maimarilor pământului ca să-i tulbur, ci stând numai cu ai Mei. O, când, oare, când va fi să văd la voi credință pentru venirea Mea cea de azi cuvânt la voi pe pământ, aici, pe vatra neamului român, țara Mea de venire azi iarăși la oameni, țara strălucirii, căci se mângâie duhul sfinților Mei de strălucirea Mea de acum și de țara Mea de venire, al cărei nume voi îl purtați și vă numiți români? Eu, Domnul, aduc vouă rugăminte cu foc. Ridicați-vă mari cu sfințenia și fiți adevărați slujitori ai Mei, că e păcat față fără de viață, o, fiilor! Ridicați apoi toată turma română la credință cu fapte mari înaintea Mea, că nu e frumos să puneți sub legătura cu recoltă pe cele putrede ale recoltei ca să le vindem așa. Cercetați și vedeți. Cei ce-și vând recoltele iau fața cumpărătorilor cu ce e mai frumos din recoltă și pun în legătură deasupra recoltă frumoasă, iar dedesubt ascund tot ce e mai urât și mai atins de stricăciune și de putreziciune, și omul vede numai când ajunge acasă, când desface legătura vede că fața recoltei a ascuns sub ea partea cea putredă a ei, și vede omul numai când ajunge înaintea Mea viața lui cea irosită și fără călăuzitori adevărați peste ea și care să aibă putere să dea viață din cer la cei fără de viață, căci Eu, Domnul, am bogăție de har, numai să am cui să-l împart ca să-l poarte și ca să se împartă la cei săraci, la cei fără de viață din cer peste ei. O, așa e omul. Dă să se arate viu și bun și adevărat, dar numai pe deasupra, căci în inimă și în trup ascunde toate slăbiciunile lui, toate câte nu vrea el să se vadă și care l-ar face fără de preț înaintea semenilor lui. Eu însă nu Mă las înșelat și nici batjocorit, și grăiesc și-Mi spun durerea de la nedreptatea care s-a așezat să stea pe scaunul dreptății și strig la voi: o, ridicați-vă și vestiți peste turmă că cere Domnul iubire îngerească la voi și la toată turma, fiindcă timp nu mai este, și a venit vremea să vin să cercetez și să triez, și nu voiesc să aibă careva parte de plânsul și de scrâșnirea dinților ca plată pentru necredință. Vi se va cere greu socoteală că știți și că nu este ascultare de Dumnezeu de la voi, și iată, Duhul Meu suflă peste voi și vă strigă să-L auziți și să nu-L tăgăduiți. Voiesc bine să vă dăruiesc și în slava Mea să vă așez, căci sunt cu slava Mea cuvânt peste pământ, și nu este înțelepciune pentru această minune de taină coborâtă cu Mine la oameni. Acum vă rog, dar mâine ce va fi dacă nu vă veți trezi?

Apostolul Meu Andrei grăiește cu voi acum. De lângă Mine grăiește el vouă, căci vii sunt pe veci de veci cei ce au avut viață în ei pe pământ. Amin.

— *De lângă Domnul Iisus Hristos, Arhiepiscopul Cel mare, grăiesc vouă, slujitori de biserică, de la cel așezat în fruntea voastră până la cel mai mic între voi. Le vine greu tuturor, o, le vine greu să trăiască înaintea venirii Domnului așa, ca poporul cuvântului Lui cel de azi, așa cum cere Domnul pentru acest început nou, precum la început i-a cerut Domnul în rai omului pe când încă nu-L părăsise el pe Domnul pentru femeie. Omul nu-și iubește femeia decât pentru păcat. O, nu așa a iubit Domnul biserica Sa, și nu găsește Domnul nici un om, nici măcar slujitor de biserică să poată să iubească așa cum Domnul a iubit și a îngrijit biserica Sa și a învățat-o iubirea pentru cei ce iubesc. Va merge păcatul până la ziua judecății lui, căci omul așa merge și așa vrea până la capăt, dar dacă omul ar avea povățuitori sfinți, arhieriei și preoți sfinți, așa cum am fost noi, ucenicii Lui, ca să ne trimită Domnul în numele Lui să învățăm oamenii, o, ar mai fi, oare, tot atâta păcat pe pământ? N-ar mai fi, ci s-ar înmulți numărul sfinților, numărul fraților noștri, căci noi eram puțini pe atunci, dar voi, care stați sub nume de slujitori pe vatra acestui neam, sunteți mulți, numai dacă ați lucra la fel învierea și viața peste oameni, mântuirea de păcat peste om. O, cum de nu vă bucurați voi de comoara din țarina voastră cea din părinți? Cum de nu credeți, cum de nu iubiți pe Dumnezeu? Are Domnul glasul Său peste vii și peste*

morți pe vatra neamului român și vă va fi grea judecata dacă veți rămâne reci față în față cu Duhul Cel dătător de viață al lui Hristos, Învățătorul bisericii. Nimic nu se clatină din ale voastre, ci se înnoiesc dacă vă aplecați cu credință glasului Fiului lui Dumnezeu ca să-l cunoașteți și să-l mărturișiți adevărat, căci nu este rătăcire în acest cuvânt, ci este Dumnezeu-Cuvântul acest glas chemător și duios. O, vă supuneți unii pe alții ca să nu credeți, ca să nu vă arătați credincioși, așa cum au făcut și duhovnicii acestui timp, și sunt neîmpăcați în cer față în față cu Domnul acum, că nu s-au aplecat să-și arate credința și s-o mărturisească ei față de acest cuvânt mai înainte de plecarea lor, căci vestit le-a fost lor pe Dumnezeu-Cuvântul, Care-Și are masa de cuvânt pe vatra neamului român.

Vă doresc vouă credință! Vă doresc iubire îngerească! Vă doresc pe voi lângă Domnul lucrători cu adevărat, roditori de sfinți în mijlocul oamenilor, căci biserica lui Hristos este cea care naște sfinți și este vie, și din pietre vii se zidește la zidirea ei.

Sunt cel ce am pus pașii mei pe plaiurile pământului român acum două mii de ani și am lăsat de la Domnul semnul mântuirii pe acest pământ și duhul fecioriei peste biserica acestui neam, căci am iubit îngerește pe Domnul și pe oameni și am fost arhiereu cu putere de înviere și am lăsat această mărturie pe acest pământ. Fiți credincioși, căci necredința Îl alungă pe Domnul. O, fiți credincioși și apropiați-L pe El! Amin.

— O, apostolul Meu cel întâi chemat și ales și credincios Mie, rodească-se pe el însuși în ei și între ei cuvântul tău și să facă el din ei adevărați ucenici ai Mei, căci Eu le dau putere să creadă, dacă ei vor voi așa! Amin.

Mă pregătesc cu mare lucrare de cuvânt, căci sunt cu trâmbița Mea Verginica la hotar și cu păstorul Daniel ca să grăim cu tot poporul acestui cuvânt, de la începutul lui și până azi, și Mă voi da lui și voi lucra peste el cuvânt.

O, fiilor din porți, prin dureri și prin sărăcie și prin mare umilință de duh își poate omul lucra mântuirea. Vă dau ceea ce știu că folosește, și așa să împărțiți, și să învețe poporul cel ascultător și cel neascultător cuvântul Meu cel de mântuire, iar dacă-l va împlini pe el, bine-i va fi lui. Eu, Domnul Iisus Hristos, lucrez cu voi peste duhul poporului Meu, și duhul fiecăruia se alege la dreapta sau la stânga Mea, precum lucrarea fiecăruia îi dovedește pe ei. Fiți făcători de mântuire peste poporul Meu, de la începutul lui și până azi, fiilor, și fiecare va primi așa după cum el va voi să fie. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2010